

Nr. 5555/10.11.2023

Aprobat în ședința CA din 10.11.2023
Director, prof. Laurențiu COSTACHE

Strategia de asigurare a calității educației în perioada 2023-2027

Misiunea CEAC constă în crearea cadrului funcțional adecvat asigurării și îmbunătățirii calității educației în unitatea de învățământ.

Strategia de asigurare a calității educației include politica referitoare la calitate, principiile, obiectivele și direcțiile de acțiune ale CEAC.

I. Principiile activității CEAC

- Școala trebuie să fie o organizație orientată spre client. Școala depinde de clienții săi și, de aceea, trebuie să înțeleagă necesitățile actuale și viitoare ale clienților, să îndeplinească cerințele clienților și să tindă spre depășirea așteptărilor acestora.
- Leadership-ul promovat de conducerea unității de învățământ trebuie să asigure unitatea obiectivelor unității de învățământ și să creeze/să mențină mediul intern în care personalul se implică total în îndeplinirea obiectivelor.
- Implicarea personalului. Personalul de la toate nivelurile reprezintă esența resurselor unității de învățământ, iar implicarea totală a acestuia permite utilizarea abilităților și cunoștințelor sale în beneficiul acesteia.
- Abordarea pe bază de proces permite mai multă eficiență a activităților.
- Managementul unității de învățământ va fi abordat ca un sistem. Identificarea, înțelegerea și administrarea unui sistem de procese interdependente pentru un obiectiv dat îmbunătățesc eficacitatea și eficiența unității de învățământ.
- Îmbunătățirea continuă trebuie să fie un obiectiv permanent al unității de învățământ.
- Abordarea eficacității în luarea deciziilor. Deciziile eficace se bazează pe analiza datelor și informațiilor.
- Relații reciproc avantajoase între organizație și furnizorii săi. Școala și furnizorii săi sunt în relație de interdependență.

II. Obiectivele politicii unității de învățământ referitoare la calitate sunt:

1. Creșterea eficacității și eficienței activităților interne, prin:
 - ținerea sub control și îmbunătățirea continuă a proceselor de predare-învățare-evaluare;
 - prevenirea neconformităților, în toate fazele procesului educațional;
 - îmbunătățirea comunicării interne;
2. Îmbunătățirea continuă a calității produsului educațional furnizat, prin conștientizarea, implicarea și angajamentul personalului pentru implementarea politicii și obiectivelor în domeniul calității;
3. Creșterea satisfacției clienților;

4. Creșterea prestigiului unității de învățământ, prin sporirea încrederii clienților în capacitatea acesteia de a furniza un produs educațional de calitate, în mod constant, și realizarea unei interfețe profesionale cu clienții.

Pentru îndeplinirea obiectivelor politicii unității de învățământ referitoare la calitate, directorul se angajează:

- să asigure resursele materiale și umane necesare implementării acțiunilor de îmbunătățire continuă a eficacității Sistemului de Management Calității;
- să se implice personal în menținerea și îmbunătățirea continuă a eficacității Sistemului de Management al Calității, în condițiile orientării către client și satisfacerii cerințelor legale și de reglementare;
- să analizeze periodic politica referitoare la calitate, în scopul adecvării continue a acesteia.

III. Obiectivele evaluării interne a calității educației realizată de CEAC:

- să ateste capacitatea unității de învățământ de a satisface așteptările părinților;
- să contribuie la dezvoltarea unei culturi instituționale a calității;
- să îmbunătățească întreaga activitate;
- să asigure informarea și evaluarea satisfacției grupurilor semnificative de interes (părinți, cadre didactice, personal didactic auxiliar și administrativ, comunitatea locală etc.);
- să revizuiască și să optimizeze politicile și strategiile educaționale la nivelul unității de învățământ.

IV. Abordarea pe bază de proces

Tuturor proceselor li se aplică metodologia cunoscută sub numele de: „Planifică – Efectuează – Verifică – Acționează”. Ciclul PDCA (Plan-Do-Check-Act) - Ciclul Deming:

- Planifică: stabilește obiectivele și procesele necesare obținerii rezultatelor în concordanță cu cerințele clientului și cu politicile unității de învățământ.
- Efectuează: implementează procesele.
- Verifică: monitorizează și măsoară procesele și produsul față de politicile, obiectivele și cerințele pentru produs și raportează rezultatele.
- Acționează: întreprinde acțiuni pentru îmbunătățirea continuă a performanțelor proceselor.

V. Direcțiile de acțiune:

Strategia CEAC 2023-2027 cuprinde următoarele direcții de acțiune, prevăzute de Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare:

1. Îmbunătățirea rezultatelor învățării/progresului școlar;
2. Reducerea analfabetismului functional;
3. Reducerea absenteismului, abandonului școlar și părăsirii timpurii a școlii;
4. Promovarea excelenței.

1. Îmbunătățirea rezultatelor învățării

1.1 Creșterea motivației pentru învățare

Motivația este fundamentul pe care se construiește succesul educațional iar lipsa motivației pentru învățare poate să conducă nu numai la performanțe școlare scăzute, ci și la alte acumulări negative care pot sta la baza unor abateri sau devianțe comportamentale.

Promovarea unei relații colaborative profesor–elev va asigura un succes mai semnificativ al eforturilor de a motiva elevii în direcția creșterii motivației pentru învățare iar găsirea optimului motivațional le va permite obținerea unor performanțe înalte sau cel puțin a celor scontate.

Pentru crearea/creșterea motivației pentru învățare, cadrele didactice vor prezenta elevilor scopul învățării, domeniile de aplicare a cunoștințelor, vor aprecia pozitiv/vor încuraja elevii să-și realizeze scopurile vieții, le vor arăta progresele făcute, le vor trezi curiozitatea pentru ceea ce trebuie să învețe, precizându-le sarcinile învățării individuale în raport cu ritmul de muncă al fiecăruia și vor folosi metode activ-participative.

1.2 Urmărirea cerințelor din standarde/standardele de referință

Cerințele din standarde și din standardele de referință vor fi urmărite de cadrele didactice și de managementul unității de învățământ, dintr-o perspectivă proprie

- Cadrele didactice, la nivelul colectivelor de elevi, pentru proiectarea, realizarea și evaluarea activităților de învățare, inclusiv a celor extracurriculare;
- Managementul unității de învățământ, pentru a asigura:
 - ✓ Coordonarea, la nivel de unitate, între diferite niveluri, arii curriculare/discipline etc.
 - ✓ Convergența activităților de învățare derulate și a rezultatelor acestora cu țintele de dezvoltare și cu activitățile de dezvoltare/îmbunătățire a calității stabilite (în PAS, plan managerial, oferta educațională, RAEI).
 - ✓ Susținerea activităților de învățare cu resursele necesare.
 - ✓ Monitorizarea, evaluarea și raportarea, la nivel de unitate, a rezultatelor învățării.

a. Cerințe pentru cadrul didactic:

- Respectarea normelor de igienă a învățării pentru evitarea stresului, a supraîncărcării dar și a plictiselii în timpul activităților de învățare (aplicarea regulii „celor 10 minute” privind temele pentru acasă sau a regulilor privind programul zilnic: numărul de ore petrecute în școală, raportul activitate/odihnă și activitățile recreative).
- Definirea rezultatelor învățării în termeni de „competențe” (respectiv, comportamente care se constituie în premise ale competențelor, în cazul educației timpurii), având în vedere toate componentele menționate (cunoștințe, abilități, atitudini).
- Relevanța activităților de învățare pentru competențele cheie, cu accent pe cele de literație, decisive pentru accesul la nivelurile ulterioare de învățământ, în carieră și pentru integrarea socială. Acolo unde este cazul, competențele cheie vor fi integrate cu cele de profesionale (în învățământul profesional, liceal tehnologic, liceal vocațional și postliceal).
- Personalizarea și adaptarea învățării pornind de la cunoașterea factorilor de risc (individuali, familiali, comunitari, școlari), prin asigurarea relevanței activităților de învățare pentru mediul comunitar și familial de proveniență, prin utilizarea experienței de viață și de învățare anterioară a copiilor/tinerilor și prin aplicarea celor învățate la rezolvarea problemelor reale de viață.
- Centrarea activităților de învățare pe construirea cunoașterii și a propriei personalități;
- Considerarea dimensiunii sociale și emoționale a învățării. Școala nu se mai limitează la educația intelectuală, ci trebuie să fie preocupată și de învățarea emoțională și de dezvoltarea competențelor sociale (De exemplu, când sunt proiectate/realizate/evaluate activități de învățare în grupuri mici, vor fi avute în vedere, la planificare și în realizarea efectivă, atât posibilitatea apariției unor emoții negative-frustrare, teamă, supărare-, cât și modul de abordare a acestora, dacă apar. De asemenea, vor fi menționate abilitățile sociale dezvoltate prin acele activități de grup). Toate aceste aspecte (emoționale și sociale) vor fi avute în vedere și în evaluarea activităților de învățare.
- Învățarea în grup/prin cooperare, respectiv utilizarea strategiilor, metodelor și tehnicilor care solicită colaborarea între tineri, cum ar fi: lucrul în echipe, în perechi sau în grupuri mici, învățare mutuală, învățarea pe bază de proiect etc.
- Utilizarea resurselor pentru învățare. Este important ca echipamentele, materialul didactic/auxiliarele curriculare și celelalte resurse disponibile să fie folosite, efectiv, în activitățile de

învățare. Modul în care sunt planificate și utilizate resursele pentru învățare constituie un indicator important al calității învățării.

- Dezvoltarea autonomiei personale, a capacității de autonormare și autoreglare, precum și dezvoltarea gândirii critice sunt niște rezultate ale învățării înalt dezirabile, fiind prezente în toate inventarele de competențe ale secolului XXI.
- Cunoașterea criteriilor de succes în învățare:
 - ✓ La începutul fiecărui an școlar, cadrele didactice explică elevilor importanța participării la toate activitățile de învățare și consecințele unor rezultate nesatisfăcătoare (corigență, repetenție, imposibilitatea accesului la un nivel superior de învățământ sau la instituția de învățământ dorită, lipsa unor competențe absolut necesare în școală, la locul de muncă și în societate etc.);
 - ✓ Înaintea evaluărilor scrise/perioadelor de recapitulare, cadrele didactice prezintă elevilor criteriile esențiale de evaluare (respectiv ce trebuie să știe și să fie capabili să facă un tânăr care susține probele respective de evaluare).
 - ✓ Înainte de fiecare examen național, cadrele didactice prezintă elevilor criteriile esențiale de evaluare (respectiv ce trebuie să știe și să fie capabili să facă un elev/tânăr care susține respectivele examene naționale), precum și consecințele unor rezultate slabe la respectivele examene naționale.
- Promovarea autoevaluării și inter-evaluării asigură creșterea autonomiei personale în învățare: autoevaluarea corectă asigură progresul în învățare și dezvoltă încrederea în propria capacitate de evaluare; inter-evaluarea, mai prietenoasă decât evaluarea făcută de profesor, este mult mai ușor acceptată.
- Oferirea de feedback sistematic copiilor/tinerilor și, după caz, părinților acestora este o caracteristică esențială a evaluării de calitate. Totodată, un feedback corect, oferit pe o perioadă lungă de timp, contribuie hotărâtor la „calibrarea” opțiunilor ulterioare ale părinților și ale tinerilor, privind continuarea educației și cariera, prin raportare la potențialul real al absolventului.
- Obținerea efectivă și evaluarea rezultatelor învățării reprezintă o țintă importantă a activităților de evaluare internă și externă. În standarde, cerințele legate de evaluare reprezintă o parte consistentă a calității rezultatelor învățării. Cadrul didactic trebuie să fie capabil să răspundă la întrebările:
 - ✓ Ceea ce s-a planificat s-a și obținut?
 - ✓ Care este nivelul rezultatelor învățării obținute, în raport cu cele dezirabile, evidențiate în programe și profiluri de ieșire?
 - ✓ Ce poate fi făcut pentru îmbunătățirea acestora, în continuare?
 - ✓ Care este nivelul rezultatelor învățării, precum și progresul realizat în obținerea acestora, în ultimul an școlar?
- Valorificarea rezultatelor evaluării pentru îmbunătățire. Pe baza analizei rezultatelor obținute, cadrul didactic va interveni în planificarea activităților viitoare: recalibrarea obiectivelor, îmbunătățirea metodologiei, a modului de comunicare, îmbunătățirea criteriilor și/sau a instrumentelor de evaluare

b. Cerințe pentru conducerea unității de învățământ:

- Conducerea unității de învățământ facilitează, asigură resurse, monitorizează, integrează și sintetizează activitatea cadrelor didactice privind:
 - ✓ Respectarea normelor de igienă a învățării;
 - ✓ Definirea rezultatelor învățării în termeni de "competențe";
 - ✓ Asigurarea relevanței activităților de învățare pentru competențele cheie;
 - ✓ Personalizarea și adaptarea învățării, cu precădere, considerarea nevoilor de învățare ale tinerilor vulnerabili/defavorizați și ale copiilor talentați/capabili de performanță, atât în documentele de planificare de la nivelul unității de învățământ, cât și în cele ale cadrelor didactice;

- ✓ Centrarea activităților de învățare pe construirea cunoașterii;
- ✓ Considerarea dimensiunii învățării sociale și emoționale a activităților de învățare;
- ✓ Folosirea metodologiei de învățare în grup/prin cooperare;
- ✓ Utilizarea resurselor existente pentru învățare;
- ✓ Dezvoltarea, prin activitățile de învățare, a autonomiei personale, a capacității de autonormare și autoreglare, precum și dezvoltarea gândirii critice;
- ✓ Cunoașterea, de către copiii/elevi și părinții acestora a criteriilor de succes în învățare;
- ✓ Promovarea autoevaluării și inter-evaluării;
- ✓ Oferirea sistematică de feedback;
- ✓ Obținerea efectivă și evaluarea rezultatelor învățării;
- ✓ Valorificarea rezultatelor evaluării pentru îmbunătățire.
- Conducerea unității de învățământ îndeplinește o serie de cerințe manageriale generale, sistemice, concretizate în planul managerial, care va asigura:
 - ✓ Coerența și continuitatea activităților de învățare, adică relația dintre proiectare, realizare și evaluare (dacă ceea ce se proiectează se și realizează și dacă ceea ce se realizează, se și evaluează), atât la nivelul unității de învățământ, cât și la nivelul fiecărui colectiv de tineri.
 - ✓ Măsurarea rezultatelor generale ale unității de învățământ, inclusiv rezultatele învățării, analiza lor statistică și monitorizarea îmbunătățirii lor permanente. În privința rezultatelor învățării, vor fi avute în vedere cele la evaluarea curentă (aprecierile, notele și mediile obținute) și, mai ales, la examenele naționale (inclusiv îmbunătățirea participării la acestea), precum și eficiența externă (destinația ulterioară a absolvenților, respectiv tranziția de la un nivel de învățământ la altul și, dacă este cazul, spre locul de muncă).
 - ✓ Respectarea normelor de igienă a învățării, partea care revine conducerii unității de învățământ - de exemplu, stabilirea schemei orare.
 - ✓ Respectarea legislației privind drepturile copilului/omului, a principiilor nediscriminării (pe criterii de gen, etnice, culturale, religioase sau de orice altă natură) și ale egalității de șanse, inclusiv între femei și bărbați.
 - ✓ Construirea echipelor și promovarea muncii cadrelor didactice în echipă, care să ducă, inclusiv la planificarea și proiectarea integrată a activităților de învățare.
 - ✓ Respectarea nevoilor și a solicitărilor beneficiarilor/altor actori din comunitate privind promovarea activităților de educație pentru diversitate și incluziune și a celor care reflectă limba, cultura și tradițiile minorităților existente în unitatea de învățământ, pentru care conducerea unității de învățământ va asigura existența parteneriatelor cu instituții, organizații și persoane-resursă din comunitate.
 - ✓ Îmbunătățirea permanentă a resurselor pentru învățare și evaluarea progresului în privința utilizării acestora, inclusiv a echipamentelor și resurselor digitale, în condiții de siguranță (inclusiv privind siguranța pe Internet).
 - ✓ Monitorizarea aplicării concrete la clasă a rezultatelor participării cadrelor didactice la programe de dezvoltare profesională.
 - ✓ Sprijinirea cadrelor didactice de către directorul unității de învățământ, în calitate lider educațional și mentor, inclusiv prin inter-asistențe.
 - ✓ Demonstrarea progresului în obținerea rezultatelor învățării, cu referire explicită la fiecare categorie de tineri dezavantajați/vulnerabili existentă în unitatea de învățământ:
 - Creșterea ponderii mediilor generale peste 8;
 - Scăderea ponderii mediilor generale sub 7;
 - ✓ Dacă este cazul, va fi explicată acțiunea factorilor obiectivi, care au determinat sau pot determina întârzieri, precum și modul în care acțiunea acestor factori a fost luată în considerare și diminuată.

- ✓ La sfârșitul fiecărui modul de învățare, membrii comisiei pentru notarea ritmică verifică în catalogul fiecărei clase numărul de note/calificative acordate fiecărui elev, la fiecare disciplină de studiu/modul. Pe baza fișelor de monitorizare elaborate de membrii comisiei, responsabilul elaborează raportul de monitorizare pe care îl prezintă în prima ședință a CP din modulul de învățare următor.

1.3 Utilizarea catalogului electronic

Utilizarea catalogului electronic, conform OME nr. 3.896 din 28 martie 2023, va permite conducerii unității de învățământ o privire de ansamblu asupra performanței elevilor și profesorilor, prin rapoarte și statistici complete despre progresul elevilor, actualizate permanent, iar profesorilor o automatizare a sarcinilor administrative, eliminând birocrăția și sporind timpul alocat elevilor.

2. Reducerea analfabetismului funcțional

Analfabetismul funcțional se definește prin incapacitatea de a valorifica, în mod eficient, în contexte reale de viață, competențele de bază (cititul, scrisul și socotitul).

Gradul de alfabetizare pentru elevii români cu vârsta între 6-14 ani este scăzut, 42% dintre elevi plasându-se în zona "nefuncțional", 47% în zona "minim funcțional" și doar 11% în zona "funcțional", potrivit Raportului Național de Literație, ediția 2023.

Nivelul ridicat de analfabetism funcțional se traduce într-o creștere a numărului elevilor/tinerilor incapabili să înțeleagă cerințe și să facă deductii logice, să stăpânească tipuri de limbaje necesare comunicării, să-si lărgescă orizontul cultural și care nu au nicio motivație de a se informa, fiind candidați siguri în viitor la statutul de asistați social.

Cauzele analfabetismului funcțional sunt multiple, situându-se la intersecția dintre individ și societate (situația și resursele financiare, dezvoltarea culturală, contextul socio-regional etc.).

La nivel individual, tulburările de atenție, dislexia, deficiențe intelectuale, deficiențe socio-emoționale, handicapuri fizice/senzoriale/motorii/somatice, sistem motivațional deficitar, tulburări lingvistice contribuie imens la dezvoltarea analfabetismului funcțional, în lipsa ajutorului necesar atenuării acestor factori.

La nivel social-economic, sărăcia și șomajul îngreunează ascensiunea normală a elevului, aflându-se în lipsa de resurse necesare. Un alt constituent important este situația familială, întrucât destructurarea sistemului de valori, suport familial scăzut, conflicte familiale, disoluția familiei, violența în familie, etc. joacă în rol vital în dezvoltarea generală a unui copil.

La nivel unităților de învățământ, specialiștii din domeniu afirmă că principala cauză pentru care s-a ajuns în această situație este metoda de învățare bazată preponderent pe memorare și nu pe înțelegerea conceptelor.

2.1 Măsuri recomandate nivelul activității didactice curente

Strategiile recomandate pentru reducerea ratei analfabetismului funcțional:

1. Dezvoltarea apetitului pentru lectură în primii ani de școală este esențială pentru înrădăcinarea acestui obicei la copii și dezvoltarea unei culturi a cititului la adulții de mâine prin:
 - Utilizarea pe scară largă a **conversației problematizate**, care menține vie relația profesor-elev.
2. Stimularea însușirii de cuvinte noi și încurajarea copiilor să utilizeze cuvintele noi în contexte potrivite;
3. Încurajarea gândirii logice de la cele mai mici vârste, concomitent cu diminuarea învățării reproductive.

- Conștientizarea elevilor în legătură cu utilitatea imediată și pe termen lung a achizițiilor informaționale, transferul imediat în sistemul anterior de cunoștințe și reactivarea informației la intervale regulate.
 - Sporirea gradului de aplicabilitate a achizițiilor didactice pentru o mai bună funcționalitate practică.
4. La nivelul activității didactice curente:
- La lecțiile de limbă și literatură, se recomandă ca, în fiecare lecție, să existe un moment de citire, inițial în gând, de către fiecare elev, apoi frontal, urmat de un moment de decodificare a segmentului de text, gradual, în funcție de capacitățile intelectuale ale elevului;
 - Testele periodice de măsurare a competențelor vor conține și un segment de decodificare a unui text, urmat de rezumarea acestuia, apoi de extragerea și formularea adecvată a ideii principale;
 - Cel puțin o temă săptămânală va consta într-un eșantion de text, pe care elevul va sublinia cuvintele cheie, îl va rezuma, iar, în final, va extrage și formula ideea fundamentală;
5. Curriculumul la decizia școlii/Curriculumul la decizia elevului din oferta școlii va propune pentru clasele a VII-a și a VIII-a, în fiecare an școlar, discipline/module prin care să se parcurgă un demers didactic axat pe decodificarea textelor.
6. În cadrul activități extracurriculare, pot fi reactivate cercurile de lectură, a căror tematică va fi decodificarea diferitelor eșantioane de text în forme variate, în funcție de fiecare elev. Se vor propune forme de antrenare a elevilor în activități competitive de decodificare a textelor pentru a antrena energiile didactice într-un ansamblu de activități focalizate pe înțelegerea adecvată a ceea ce se citește.
7. Valorificarea stilurilor de învățare presupune selectarea potrivită a resurselor (metode, mijloace și materiale didactice) folosite în procesul de predare-învățare-evaluare. Pentru a se obține rezultate cât mai bune, cadrele didactice vor avea în vedere:
- Folosirea situațiilor de joc în învățare, jocurile de rol, dramatizarea, folosirea povestirilor cu situații prin care au trecut elevii vor modela procesele motivaționale. Prin intermediul jocului elevul se simte responsabil de rezolvarea problemei impuse de joc;
 - Interdisciplinaritatea: descoperirea unei maniere originale de a aborda un subiect comun pentru a crea conexiuni posibile și necesare în vederea atingerii scopului propus;
 - Lucrul în grup oferă o gamă largă de interrelații care sprijină învățarea și evidențiază rolul social al acesteia;
 - Folosirea metodelor interactive: brainstorming, jurnalul cu dubla intrare, ciorchinele, cubul, eseul de cinci minute etc.;
 - Utilizarea planșelor cu imagini, punct de plecare pentru discuții frontale, în vederea dezvoltării limbajului, atenției și creativității.
8. Activitățile propuse de biblioteca școlară vor viza și decodificarea corectă a lecturilor obligatorii și facultative în forme atractive și cu grupuri de elevi care să permită antrenarea tuturor în activitatea propusă.
- Bibliotecarul va fi însoțit în acțiunile sale de profesori de diferite specializări, pentru a-i învăța pe elevi cum se citește o poezie, o problemă, o descriere geografică, o formulă fizică etc. și cum se decodifică mesajul conținut în acestea.
 - Bibliotecarul:
 - ✓ va oferi descrieri ale celor mai bune cărți din fondul documentar,
 - ✓ va crea baze de date sau marcaje online pentru cărțile aflate în fondul documentar, cum ar fi cărțile motivaționale, cele de dezvoltare personală etc.
 - ✓ va elabora liste bibliografice pentru diferite categorii de beneficiari pe care să le propună spre lectură, promovând astfel biblioterapia;
 - ✓ va aplica tehnicile biblioterapiei, care îi poate ajuta pe utilizatori în identificarea și rezolvarea problemelor personale.

9. Mentoratul lecturii constă în întâlnirea elevilor de liceu (voluntari), instruiți să devină mentori ai lecturii, o dată pe săptămână, în echipe de câte doi cu grupe de șase-opt elevi din ciclul primar. Voluntarii propun activități bazate pe jocuri de cuvinte și povești. Se citește și se povestește, se cântă, se joacă piese de teatru și se fac jocuri de mișcare. Acest tip de proiect promovează atât abilitățile de citire ale elevilor din ciclul primar, cât și competențele cheie sociale și culturale ale tinerilor.

2.2 Măsuri pentru copiii cu tulburări specifice de învățare

Tulburările specifice de învățare (TSI) desemnează un grup eterogen de tulburări ce afectează procesul tipic de achiziție a abilităților școlare (de citire, exprimare în scris și matematice): dislexie, disgrafie (inclusiv disortografia), discalculie. Acestea reprezintă o tulburare de origine biologică, nefiind o consecință a absenței oportunităților de învățare, a existenței unor condiții incapacitante sau a unor condiții defavorabile învățării;

Evaluarea psihopedagogică în vederea depistării precoce a tulburărilor specifice de învățare se realizează de către cadrul didactic de la clasă pe baza instrumentelor metodologice pentru identificarea elevilor cu risc de a fi diagnosticați cu tulburări specifice de învățare, conform Metodologiei MEN pentru asigurarea suportului necesar elevilor cu tulburări de învățare din 2017. Instrumentele metodologice sunt completate de către cadrul didactic numai pentru elevii care prezintă dificultăți de învățare și demonstrează întârzieri în achiziția abilităților școlare.

Cadrul didactic semnalează părintelui/tutorei/reprezentantului legal, profesorului psiholog, profesorului de sprijin, logopedului, profesorului consilier școlar întârzierile în achiziția abilităților școlare ale elevului împreună cu recomandarea efectuării unei evaluări complexe, dacă este cazul.

Observarea la clasă, de către cadrul didactic, are rolul de a recunoaște potențialele tulburări specifice de învățare, cum ar fi întârzieri și/sau atipii ale procesului dezvoltării individuale a elevului. Observarea performanțelor atipice se poate face, în prima fază, observând prestațiile școlare ale elevului în diferite arii de învățare care pot fi afectate de tulburare: citirea, scrierea, calculul și raționamentul matematic. Când un cadru didactic observă asemenea caracteristici, trebuie să întreprindă activități specifice de recuperare și dezvoltare. Dacă, chiar și după asemenea intervenții, dificultățile rămân, cadrul didactic comunică familiei cele constatate și recomandă consultarea unui specialist care poate certifica prezența a cel puțin unei tulburări specifice de învățare. Observarea stilurilor de învățare se recomandă în mod special în cazul elevilor cu tulburări specifice de învățare, în scopul adaptării strategiilor didactice, în faza formativă, la stilul de învățare al fiecărui elev.

În urma evaluării complexe se eliberează certificatul de diagnostic, cu specificarea nivelului/gradului de severitate. Diagnosticul de dislexie, respectiv diagnosticul de disgrafie se stabilesc, de regulă, în clasa a II-a, după ce elevul a parcurs învățarea tuturor literelor. Diagnosticul de discalculie se stabilește, de regulă, în clasa a III-a.

După eliberarea certificatului de diagnostic, părintele/tutorele/reprezentantul legal al elevului cu TSI se adresează CJRAE/CMBRAE, în vederea orientării școlare și profesionale a elevului.

Părintele/Tutorele/Reprezentantul legal al elevului cu TSI, după obținerea certificatului de orientare școlară și profesională, se adresează unității de învățământ, în vederea întocmirii Planului educațional personalizat (PEP).

Cu acordul prealabil al consiliului de administrație al unității de învățământ și la recomandarea specialistului, pentru fiecare caz în parte, elevii cu tulburări specifice de învățare pot folosi materiale sau instrumente compensatorii, inclusiv tehnologii asistive și de acces, și vor beneficia de evaluare adaptată pe parcursul modulelor de învățare.

Activitățile de recuperare individualizată, modalitățile didactice personalizate și, în aceeași măsură, și instrumentele compensatorii și de dispensare sunt comunicate de către cadrul didactic familiei elevului, cu scopul de a asigura un instrument util continuității didactice și stabilirii de comun acord cu familia a măsurilor întreprinse.

Considerată un element fundamental pentru a asigura intervenția corespunzătoare în cazul elevilor cu TSI, cadrele didactice vor participa la programele de formare continuă în scopul dobândirii de competențe în domeniul TSI, indiferent de tipul de clasă/grupă la care acestea predau, în condițiile formulării unei solicitări, prin care cadrul didactic își va exprima interesul pentru formare/perfecționare în domeniul TSI, solicitare avizată pentru oportunitate de CMDFCD și aprobată de consiliul de administrație al unității de învățământ.

2.3 Programul Învățare remedială

În unitatea de învățământ se organizează și se desfășoară programul „Învățare remedială”, destinat sprijinirii elevilor cu dificultăți de învățare sau care înregistrează rămăneri în urmă în învățare, inclusiv copiii români veniți din afara granițelor țării, în raport cu prevederile curriculare.

Programul „Învățare remedială” este destinat elevilor cu decalaje în dobândirea competențelor-cheie prevăzute de Legea învățământului preuniversitar, celor care se încadrează în risc de abandon școlar și/sau părăsire timpurie a școlii și copiilor români veniți din afara granițelor țării.

La nivelul unității de învățământ, se realizează o analiză a nevoilor de implementare a programului „Învățare remedială”, un set de obiective și o propunere de realizare a activităților aferente obiectivelor propuse, pe baza rezultatelor analizei de nevoi și conform criteriilor stabilite în normele metodologice aprobate prin ordin al ministrului educației, care se transmit DJIP/DMBIP spre aprobare. (5) În situații justificate, cum ar fi necesitatea pregătirii elevilor pentru examene de corigență sau de încheiere a situației școlare sau pentru actualizarea și îmbunătățirea competențelor, în perspectiva deschiderii noului an școlar, activitățile remediale se vor desfășura și pe durata vacanței școlare sau a zilelor libere, la decizia consiliului de administrație al unității de învățământ, cu consultarea beneficiarilor primari și secundari ai educației.

Activitățile realizate în cadrul programului „Învățare remedială” au ca scop reducerea abandonului școlar/părăsirii timpurii a școlii, inclusiv creșterea performanței elevilor la evaluările/examenele naționale și suport în dobândirea tuturor competențelor-cheie prevăzute în planul-cadru, în conformitate cu prevederile metodologiei aprobate prin ordin al ministrului educației.

Programul „Învățare remedială” se organizează pe baza unei proceduri operaționale, cu parcurgerea următorilor pași:

- Stabilirea grupului țintă la nivelul claselor/disciplinelor de învățământ;
- Stabilirea nevoilor copiilor din grupul țintă, pe baza dificultăților de învățare identificate;
- Stabilirea graficului/orarului de desfășurare a activităților de educație remedială pentru elevii din grupul țintă, inclusiv activitățile de pregătire suplimentară pentru susținerea și promovarea cu succes a evaluării naționale/bacalaureatului.
- Comunicarea graficului/orarului de desfășurare a activităților de educație elevilor și părinților.
- Cuprinderea în planul managerial al directorului/al comisiei pentru curriculum a activităților de monitorizare a educației remediale desfășurate la nivelul unității de învățământ.
- Monitorizarea realizării graficelor/orarelor de desfășurare a activităților de educație remedială pentru elevii din grupurile țintă de către responsabilul comisiei pentru curriculum/directorul unității de învățământ.

- Completarea fișei de monitorizare a activităților remediale de către responsabilul comisiei pentru curriculum/de către director.
- Completarea fișei de înregistrare a progresului școlar pentru elevii din grupul țintă de către cadrele didactice.
- Analiza progresului școlar realizat de către elevii din grupul țintă, pe baza rezultatelor obținute la evaluările curente, evaluările finale interne și externe, la nivelul comisiei pentru curriculum /CA.
- Stabilirea de către conducerea unității de învățământ a măsurilor de creștere a eficienței programului de învățare remedială, în vederea îmbunătățirii rezultatelor școlare ale elevilor și cuprinderea acestora în planurile manageriale ale unității de învățământ.

3. Reducerea absenteismului, abandonului școlar și părăsirii timpurii a școlii

Statisticile realizate la nivelul Uniunii Europene arată ca rata analfabetismului funcțional este influențată de rata absenteismului și abandonului școlar.

Absenteismul școlar reprezintă un tip de conduită stabilă a elevului, fuga de la școală, care reflectă o atitudine lipsită de interes, motivație și încredere în educația școlară.

Prevenirea și combaterea absenteismului școlar constă în totalitatea acțiunilor destinate eliminării posibilității de apariție a fenomenului absenteismului școlar sau de reducere/stopare a celui existent.

Abandonul școlar reprezintă părăsirea sistemului de învățământ și ale oricăror raporturi cu școala, înaintea obținerii unei calificări profesionale. Cauzele abandonului școlar sunt multiple, poate fi vorba fie de inadaptação elevului la activitatea de învățare, fie de inadaptação școlii la factorii interni (psihologici) și/sau externi (socioeconomici, socioculturali) ai copilului.

3.1 Monitorizarea elevilor aflați în situația de risc major de abandon școlar

Implementarea măsurilor pentru prevenirea absenteismului și a abandonului școlar se va realiza de către Comisia pentru prevenirea absenteismului și a abandonului școlar, constituită la nivelul unității de învățământ. Comisia va realiza o bază de date a elevilor aflați în risc de abandon școlar, cu următoarele situații de risc:

- elevi cu peste 30 de absențe nemotivate;
- elevii repetenți;
- elevii cu trei sau mai multe corigențe;
- elevii cu note la purtare sub 8;
- elevi din familii dezorganizate;
- elevi cu ambii părinți plecați în străinătate;
- elevi din familii monoparentale;
- elevi aflați în plasament;

Profesorii pentru învățământul primar/profesorii diriginți:

- Monitorizează absenteismul la nivelul clasei;
- Depistează/identifică toate cazurile de risc de abandon școlar;
- Completează Fișa elevului aflat în situația de risc major de abandon școlar;
- Elaborează și pun în aplicare Planul de intervenție pentru elevii aflați în situația de risc major de abandon școlar;

Profesorul consilier școlar consiliază elevii cu risc de părăsire timpurie a școlii și cadrele didactice pe tematici privind prevenirea și combaterea absenteismului școlar.

Directorul unității de învățământ va iniția constituirea unui grup local de sprijin care cuprinde toți actorii care pot contribui la prevenirea și combaterea abandonului școlar.

3.2 Asigurarea unui mediu de învățare sigur

Mediile de învățare sigure, organizate, favorabile, incluzive și primitoare oferă atât securitate fizică și emoțională, cât și experiențe zilnice care dezvoltă atitudinile sociale pozitive și abilitățile interpersonale eficiente. Planul de prevenire a violenței va include strategii de soluționare a conflictelor și de gestionare a crizelor. Un mediu de învățare sigur, favorabil și receptiv susține toți elevii, profesorii, culturile și subgrupurile, onorează și susține diversitatea și justiția socială, tratează elevii în mod echitabil și recunoaște nevoia de feedback, inovație și a doua șansă.

Conducerea unității de învățământ va asigura revizuirea anuală a planului privind asigurarea securității elevilor și a cadrelor didactice și va colabora cu comitetele de părinți/CRP pentru susținerea unității de învățământ în derularea programelor de prevenire și de combatere a violenței în mediul școlar/de asigurare a siguranței și securității elevilor.

3.3 Peer education

Peer education este o metodă de prevenire a abandonului școlar care constă în formarea unor competențe/abilități în cadrul unor grupuri formate de elevi de aceeași vârstă, clasă. Activitățile de tip peer education au loc pe o anumită perioadă de timp și au ca scop dezvoltarea cunoașterii/atitudinii, motivarea grupului țintă, redarea încrederii.

Prin educația de la egal la egal se vor organiza activități informale în urma cărora tinerii dintr-un grup de vârstă similar se educă și se informează reciproc despre o mare varietate de probleme: teste, jocuri de rol, povestiri, discuții de grup, dezbateri pe diferite subiecte care îi preocupă pe elevi.

3.4 Colaborarea familie-școală

Abandonul școlar este o problemă socială care se află sub incidența unor factori de natură: individuală, familială și socială, de aceea pentru reducerea abandonului școlar e necesară o colaborare strânsă între familia elevului și școală.

Încheierea contractului educațional cu părinții/reprezentanții, legali în care este înscrisă obligația elevilor de a frecventa cursurile, în cazul beneficiarilor primari ai educației din învățământul de stat, și obligația părinților de a asigura frecvența școlară a elevului în învățământul obligatoriu și școlarizarea elevului până la finalizarea studiilor.

3.5 Programul Școala după școală

Programul „Școala după școală” (SDS) este un program complementar programului școlar obligatoriu care, prin modalități integrate de sprijin, are ca scop prevenirea abandonului școlar și a părăsirii timpurii a școlii. În unitatea de învățământ, programul „Școala după școală” cuprinde activități educative pentru consolidarea, remedierea sau aprofundarea competențelor dobândite de elevi în cadrul programului școlar, precum și alte activități pentru susținerea dreptului la educație, inclusiv de tip recreativ sau de timp liber.

Hotărârea de derulare a programului „Școala după școală” se adoptă prin hotărârea consiliului de administrație, pe baza unei analize de nevoi. Activitățile desfășurate în cadrul acestuia au loc după/înaintea orelor de curs.

În învățământul primar, Programul SDS cuprinde activități de educație, complementare activității didactice, care se corelează cu activități de susținere și de dezvoltare personală a elevilor pe următoarele tipuri de intervenții:

- supraveghere și îndrumare în efectuarea temelor;
- recuperare pentru elevii cu dificultăți cognitive;

- recuperare pentru elevii cu tulburări emoționale, tulburări de limbaj prin activități remediale, consiliere, alte activități specifice;
 - activități de dezvoltare pentru elevii capabili de performanță;
 - activități de încurajare a lecturii independente;
 - autocunoaștere, intercunoaștere prin activități de dezvoltare emoțională și socială;
 - activități practic-aplicative pe diferite domenii (arte, științe, tehnologii, sport etc.);
 - proiecte tematice, propuse de către elevi sau părinți, cadre didactice etc.;
 - activități fizice și mișcare;
 - drumeții/excursii/vizionări de spectacole și altele asemenea
- În învățământul secundar, Programul SDS cuprinde:
- Pachetul de activități de educație, complementare activității didactice, cuprinde activități de suport pentru efectuarea temelor și activități remediale;
 - Pachetul de activități de susținere și de dezvoltare personală a elevilor cuprinde:
 - ✓ asistență psihopedagogică pentru recuperarea decalajelor în învățare;
 - ✓ consiliere psihologică;
 - ✓ consiliere în carieră;
 - ✓ activități pentru accelerarea învățării și pentru performanță: pregătirea pentru participarea la competiții și olimpiade școlare, la concursuri sportive și artistice, pe discipline de învățământ, la concursuri cu recunoaștere internațională etc.; participarea/organizarea de festivaluri și expoziții; realizarea de publicații școlare; participarea la activități de cooperare europeană
 - ✓ activități de pregătire pentru viață: activități de autocunoaștere, activități care vizează dezvoltarea atitudinii active, integrarea și implicarea socială (coduri de conduită, cetățenie activă, atitudine responsabilă față de mediul înconjurător, dezvoltare durabilă etc.), activități pentru dezvoltarea capacității de comunicare și gândire critică, activități de promovare a unui stil de viață sănătos (alimentație sănătoasă, regim de viață sănătos etc.), activități de prevenire a comportamentelor riscante datorate consumului de alcool, tutun și droguri etc.; activități fizice și mișcare;
 - ✓ activități tematice/ateliere (microproiecte pe diferite domenii: arte, științe, tehnologii, sport etc.)

Activitățile din cadrul Programului SDS se derulează pe grupe de elevi, astfel încât să răspundă nevoilor individuale ale elevilor înscriși în program, opțiunilor și nevoilor identificate la proiectarea programului.

Activitățile sunt proiectate, organizate și susținute de cadrele didactice iar personalul didactic auxiliar și voluntarii din școală sau din instituțiile/organizațiile partenere care sunt abilitați/calificați pot participa la program, susținând activitățile din cadrul acestuia. Persoanele care desfășoară activități în cadrul Programului SDS trebuie să efectueze examinarea medicală obligatorie și să îndeplinească toate condițiile legale privind accesul în colectivitatea de elevi.

Unitatea de învățământ va încheia un contract de parteneriat școală-familie în cadrul Programului Școala după școală, în care se vor preciza obligațiile părinților.

3.6 Consilierea parinților care pleacă la muncă în străinătate

1. Unitatea de învățământ va derula campanii de informare a părinților, în vederea:

- conștientizării de către părinți a riscurilor asumate prin plecarea lor la muncă în străinătate;
- informării părinților cu privire la obligațiile ce le revin în situația în care intenționează să plece în străinătate, inclusiv notificarea cu privire la desemnarea persoanei care se ocupă de întreținerea copilului pe perioada absenței sale.

2. Unitatea de învățământ va menține un contact permanent cu persoana în grija căreia fost lăsat copilul de către părinți și va asigura acesteia consiliere și informare cu privire la răspunderea pentru creșterea și asigurarea dezvoltării copilului.

3. Unitatea de învățământ va elabora un ghid cu recomandări pentru părinții care pleacă la muncă în străinătate.

3.7 Reducerea PTȘ

Părăsirea timpurie a școlii (PTȘ) este definită în România ca procentul tinerilor cu vârste între 18-24 de ani care au finalizat cel mult ciclul secundar inferior (echivalentul clasei a opta) și care nu mai urmează nicio altă formă de școlarizare/formare profesională.

Strategia de reducere a PTȘ trebuie să combine o serie de măsuri de prevenire, intervenție și compensare, cu accent special pe intervenții la nivelul elevului și al unității de învățământ:

- Măsurile de prevenire au scopul de a reduce riscul de părăsire timpurie a școlii înainte de debutul eventualelor probleme. Astfel de măsuri înlătură obstacolele din calea succesului educațional, creând oportunități pentru o mai bună integrare școlară.
- Măsurile de intervenție au scopul de a elimina incidența fenomenului de PTȘ, prin îmbunătățirea calității educației și a formării profesionale, la nivelul unității de învățământ de învățământ, prin acordarea de sprijin specific elevilor sau grupurilor de elevi aflați în risc de părăsire timpurie a școlii, ca urmare a semnalelor de avertizare timpurie primite. Aceste măsuri au în vedere toate nivelurile de învățământ, pornind de la educația timpurie, până la învățământul secundar superior, cu accent pe:
 - ✓ Integrarea politicilor de la nivelul unității de învățământ în politicile generale;
 - ✓ dezvoltarea rezistenței elevilor la riscul de PTȘ;
 - ✓ redresarea dificultăților concrete, care pot fi de natură socială, cognitivă sau emoțională.
- Măsurile de compensare au scopul de a sprijini reintegrarea în sistemul de educație și formarea persoanelor care au părăsit prematur școala și dobândirea calificărilor necesare accesului pe piața muncii.

Această strategie necesită colectarea și păstrarea datelor adecvate și fiabile pentru a permite analiza la nivelul unității de învățământ. Elaborarea sistemelor de avertizare și intervenție timpurie va necesita informații fiabile, corecte și actualizate la nivel de școală, inclusiv cu privire la ratele de abandon și repetenție, perioada de tranziție între nivelurile de educație, ratele de înscriere și absolvire, precum și date cu privire la absenteismul școlar și comportamentul de evitare a școlii. Pentru a integra eficient politicile și măsurile, este necesară integrarea datelor privind abandonul școlar timpuriu și datele contextuale acoperind informații socio-economice, cele ale recensământului și alte statistici privind populația/datele demografice, informații privind migrarea profesională.

Măsuri:

1. Elaborarea și implementarea planurilor de asigurare a accesului adecvat la o educație de calitate, în special pentru copiii din grupurile aflate în situație de risc. În ceea ce privește oferta, cele mai valoroase trei activități sunt:

- elaborarea unor planuri educaționale de dezvoltare individuală pentru copiii în situație de risc;
- mentorat intercolegial pentru elevi, părinți și cadre didactice;
- formare și instrumente inovatoare pentru cadrele didactice din zonele rurale și din comunitățile mici, cu populație minoritară.

2. Acordarea unei atenții deosebite formării cadrelor didactice care lucrează cu elevii cu CES prin stagii scurte de formare, la locul de muncă și într-un sistem de mentorat colegial.

3. Asigurarea finalizării studiilor obligatorii de către toți copiii prin îmbunătățirea retenției în sistemul de învățământ obligatoriu prin consolidarea, extinderea și personalizarea serviciilor de consiliere și introducerea mecanismelor de promovare a programelor educaționale remediale, centrate pe elev.

4. Utilizarea sistemelor de avertizare timpurie și consolidarea programelor de învățare remedială și de sprijin pentru elevii aflați în situație de risc, în învățământul obligatoriu. Distribuția ratelor de abandon școlar sugerează că primul și ultimul an al fiecărui ciclu sunt cei mai problematici. Pentru acei elevi care sunt identificați a fi în situație de risc, va fi furnizat sprijin personalizat pentru a depăși orice problemă de învățare și pentru a le oferi orientare și consiliere solide. Vor fi urmăriți și înregistrați factorii considerați ca fiind precursori ai abandonului: repetenție, rezultate slabe la învățatură, înscriere târzie și absenteism. Grupul țintă va include toți elevii din unitatea de învățământ.

6. Îmbunătățirea condițiilor și a calității programelor ȘDS oferite elevilor din grupurile aflate în situație de risc.

6. Îmbunătățirea atractivității, a incluziunii, a calității și a relevanței ÎPT prin implicarea activă a reprezentanților pieței muncii, ca parteneri cu drepturi depline, implicați activ în elaborarea curriculumului, în predare etc.

4. Promovarea excelenței

4.1 Promovarea excelenței în predare

Pentru a fi mai eficienți, profesorii ar trebui să investească timp și efort în următoarele patru priorități:

1. Profesorii foarte buni înțeleg conținutul pe care îl predau și cum poate fi el învățat:

- Cunoaștere profundă și înțelegere nuanțată a conținutului;
- Înțelegerea cerințelor din spatele fragmentelor și legăturilor din curriculum în raport cu ideile predate;
- Rafinarea scenariilor, care traduc ideile abstracte într-un mod accesibil oricui.
- Cunoașterea celor mai frecvente neînțelegeri, strategii și idei durabile pe care le au elevii despre conținutul predate.

2. Profesorii foarte buni gestionează eficient clasa și creează un climat care susține învățarea, prin relații de încredere și respect reciproc, în care elevii sunt motivați, provocați și au o atitudine pozitivă față de învățare.

- Promovarea interacțiunilor și relațiilor cu toți elevii pe bază de respect reciproc, grijă, empatie și căldură; evitarea emoțiilor negative în interacțiunile cu elevii; atenție față de nevoile individuale, emoțiile, cultura și credințele elevilor;
- Promovarea unui climat pozitiv în relațiile elev-elev, bazat pe respect, încredere, cooperare și grijă;
- Încurajarea motivației elevilor prin asigurarea nevoilor de competență, autonomie și relaționare;
- Crearea unui climat bazat pe așteptări înalte, cu provocări pe măsură și încredere, care să stimuleze elevii să încerce; încurajarea elevilor să-și atribuie succesul sau eșecul unor lucruri pe care le pot schimba.

3. Maximizarea oportunităților de învățare:

- Gestionarea eficientă a timpului petrecut în clasă și eliminarea timpilor morți (începuturile, tranzițiile), prin instrucțiuni clare, astfel încât elevii să înțeleagă ce ar trebui să facă și folosirea unor rutine pentru a face tranzițiile ușoare.
- Asigurarea că regulile, așteptările și consecințele cu privire la comportamente sunt clare și aplicate consecvent. Regulile și așteptările profesorului trebuie înțelese și acceptate de către toți elevii.

Încălcărilor lor ar trebui să fie rare, dar atunci când se întâmplă să fie tratate corect și aplicate consecvent, astfel încât elevii să știe că vor urma consecințe.

- Gestionarea perturbărilor: prevenirea, anticiparea și reacții clare la incidentele care tulbură învățarea; consolidarea comportamentelor pozitive ale elevilor. Profesorul semnalizează că este atent la tot ce se întâmplă, printr-un gest sau o simplă mișcare, astfel încât elevii simt că sunt supravegheați.

4. Activarea gândirii profunde:

- Structurarea. Profesorii buni aleg secvențe de sarcini de învățare relevante, menționează clar și constant obiectivele de învățare, motivele, ideile principale și stadiile care marchează progresul. Profesorii ajută elevii să înțeleagă de ce aleg anumite activități și cum se încadrează în structura mai mare. Ei adaptează sarcinile de învățare la nevoile elevilor și la nivelul lor de înțelegere și proiectează gradual predarea pentru ca sarcinile să fie accesibile tuturor.
- Explicarea. Profesorii excelenți prezintă clar ideile noi, au explicații concise, adecvate și captivante, fără a fi prea scurte sau prea lungi, prea complexe sau prea simple. Profesorii eficienți integrează noile idei în schemele vechi, dezvoltându-le constant.
- Chestionarea. Profesorii buni folosesc întrebările și dialogul pentru a dezvolta o minte flexibilă și care face conexiuni. Aplicarea unor chestionare este o metodă frecventă în rândul profesorilor, dar cheia evaluării nu este numărul de întrebări, ci tipul și felul în care sunt utilizate. Profesorii utilizează întrebările au două scopuri:
 - ✓ să încurajeze elevii să problematizeze, să gândească mai în profunzime, într-un fel care e mai integrat și generează un grad mai înalt de abstractizare;
 - ✓ să evalueze modul cum gândesc, ce au înțeles.
- Feedback-ul:
 - ✓ Calitatea interacțiunilor dintre profesori și elevi este nucleul procesului de învățare. Interacțiunile au două scopuri distincte: feedbackul dinspre elevi către profesori care îi informează pe cei din urmă despre deciziile și feedbackul către elevi care îi ajută pe aceștia să învețe.
- Fixarea
 - ✓ Predarea eficientă implică sarcini care consolidează învățarea, prin reîntărirea practicii până când e fluentă și apare în memoria pe termen lung sau prin reluarea materialului pentru a preveni uitarea.
 - ✓ Un mod important de fixare este evaluarea, prin întrebări repetate care solicită răspunsuri din memorie, în teste cu miză mică. Testarea nu doar solicită amintirea unor informații, dar întărește legăturile dintre acestea și accesibilitatea lor.
 - ✓ Profesorii eficienți folosesc și alte practici de fixare, precum spațierea învățării, auto-evaluarea.
- Activarea (metacogniția):
 - ✓ Susținerea elevilor să-și planifice și să monitorizeze propria învățare, progresând de la o învățare structurată și ghidată la una mai independentă, pe măsură ce capătă cunoștințe și expertiză contribuie la activarea gândirii profunde.
 - ✓ Intervențiile care promovează strategiile metacognitive sunt printre cele cu impactul cel mai mare pentru învățare. Strategiile care ajută elevii să planifice, să se monitorizeze și să se auto-evalueze trebuie predate explicit.

4.2 Pregătirea și promovarea copiilor/tinerilor capabili de performanțe înalte

Elevii capabili de performanțe înalte vor urma programe de pregătire în unitatea de învățământ sau din centrele de excelență, începând cu nivelul de vârstă specific clasei a III-a.

Unitatea de învățământ va sprijini acțiunile de identificare și promovare a copiilor și tinerilor capabili de performanțe înalte organizate conform Regulamentului de organizare și funcționare a centrelor de excelență.

Programul SDS cuprinde activități de educație, complementare activității didactice, care se corelează cu activități de susținere și de dezvoltare personală pentru elevii capabili de performanță.

Pachetul de activități de susținere și de dezvoltare personală a elevilor cuprinde activități pentru accelerarea învățării și pentru performanță: pregătirea pentru participarea la competiții și olimpiade școlare, la concursuri sportive și artistice, pe discipline de învățământ, la concursuri cu recunoaștere internațională etc.;

Unitatea de învățământ va iniția și implementa programe de parteneriat cu organizații neguvernamentale/cu comunitatea locală, în scopul îmbunătățirii condițiilor și resurselor necesare sprijinirii participării și implementării activităților destinate elevilor capabili de performanțe înalte.

Pentru sprijinirea elevilor capabili de performanțe înalte, conducerea unității de învățământ și cadrele didactice de specialitate asigură pregătirea și participarea acestor elevi la olimpiade, competiții școlare, extrașcolare și extracurriculare, tabere de profil, simpozioane și alte activități specifice și poate acorda burse și alte forme de sprijin material și financiar, conform Normelor metodologice privind organizarea și desfășurarea olimpiadelor, a competițiilor școlare, extrașcolare și extracurriculare, a taberelor de profil, a simpozioanelor și a altor activități specifice.

Prof. Banu Sorina

Prof. Ursu Mioara

Prof. Săraru Ruse